

כתבה וציירה דורית רז (אפלבאום)

דָּרְקוֹן חֶסֶר בְּטָחוֹן

ספּוּרִים - שִׁירִים מְרֻפָּאִים

דורית רז (אפלבאום)

דָּרְקוֹן חֶסֶר בְּטָחוֹן

ספונים - שירים מרפאים

עורכים ראשיים: קונטנטו - הוצאה לאור בינלאומית

עורכת ספרותית: ורד לוי-ברזילי

עריכה לשונית וניקוד: גלית גינסברג-גולדרייך

עיצוב פנים ועטיפה: ליליה לב ארי

© 2015 כל הזכויות בעברית שמורות לדורית רז (אפלבאום)

ולהוצאה לאור בינלאומית Contento

איסרליש 22 תל אביב 6701457

www.ContentoNow.co.il

אין להעתיק ספר זה או חלק ממנו וכן לאחסן בבנק נתונים או להעביר בשירותים מקוונים,

לשכפל, לעבד, או לתרגם בכתב, ללא אישור בכתב מהמוציא לאור

מסת"ב: 0-446-550-965-978

דאנאקוד: 488-205

נדפס בישראל תשע"ה 2015

Printed in Israel

כתבה וציירה דורית רז (אפלבאום)

דָּרְקוֹן חֶסֶר בְּטָחוֹן

ספונים - שירים מרפאים

אשונת ירדן בארובים

תוכן עניינים

47.....	כדור הארץ עליי	7.....	”אי”-ודאות
49.....	כוח גברי עוצמה נשית.....	9.....	אופטיקה
51.....	ככה זו לא תשובה	11.....	אות הגבורה לשמחה המפוארת.....
53.....	לעוף	13.....	אז יגידו.....
55.....	מה נשמע, עץ?	15.....	אין ילדים כאלה - יש
57.....	מה קשור	17.....	אנטומיה.....
59.....	מי אני	19.....	אני יודעת הכול
61.....	מערב פרוע רגוע.....	21.....	בדידות יקרה
63.....	נמר מנייר.....	23.....	בת הים הלא קטנה.....
65.....	סוף העולם?	25.....	גבירותי ורבותי, רגשות מכובדים!
67.....	סטטיסטיקה	27.....	דמעות.....
69.....	ספה	29.....	דרקון חסר ביטחון.....
71.....	עולם ומלואו	31.....	הורדת ידיים
73.....	פוליאנה בדיכאון.....	33.....	השילוב המנצח
75.....	פסימיות אופטימית.....	35.....	השליטה שהלכה לאיבוד
77.....	פשוט?	37.....	ויהי אור.....
79.....	קלחת רותחת	39.....	זמן
81.....	קרצייה	41.....	חופשי
83.....	פחות או יותר כלב	43.....	חורש טבעי
85.....	רחמנות על הלב	45.....	טיסה נעימה

”אי”-ודאות

בַּיָּם הַרְחֹק
שְׁטָה לְאַטָּה מַעֲבֶרֶת
מַעִיר אִי-הַנְּדָאוֹת
לְעֵבֶר אִי שְׁכָלוֹ וְדָאוֹת;

לְשַׁבֵּת שָׁם,
לְהִתְבּוֹנֵן בַּיָּם,
הַלוֹךְ וְחָזוֹר - קְבוּעַ
בְּקֶצֶב הַחַיִּים - רְגוּעַ,
אִי-וְדָאוֹת.

אִי-שָׁם
בְּלֵב יָם,
בְּאַרְץ רְחוֹקָה
יֵשְׁנוּ אִי קָטָן רְגוּעַ וּמוֹנֵן.
גְּבֻעָה רְכָה לְלֵא קוֹצִים
עֲטוּפֹת יָרֵק וּפְרָחִים
מְשַׁקִּיפָה לַיָּם מְקַפֵּת עֵצִים.
בְּכָל בִּקְרָה שְׁמֵשׁ גְּעִימָה זֹרַחַת
וּבְכָל עָרֵב שׁוֹקֵעַת, מְרַהֵיבָה, בְּנַחַת -
אִי שֶׁל וְדָאוֹת.

וּבְחוּף הַיָּם
לֹא הִרְחַק מִשָּׁם -
עִיר גְּדוֹלָה הוֹמָה וּמִשְׁתַּנָּה
רוֹחֶשֶׁת וּמְתַרְחֶשֶׁת
עִיר שֶׁל אִי-וְדָאוֹת.

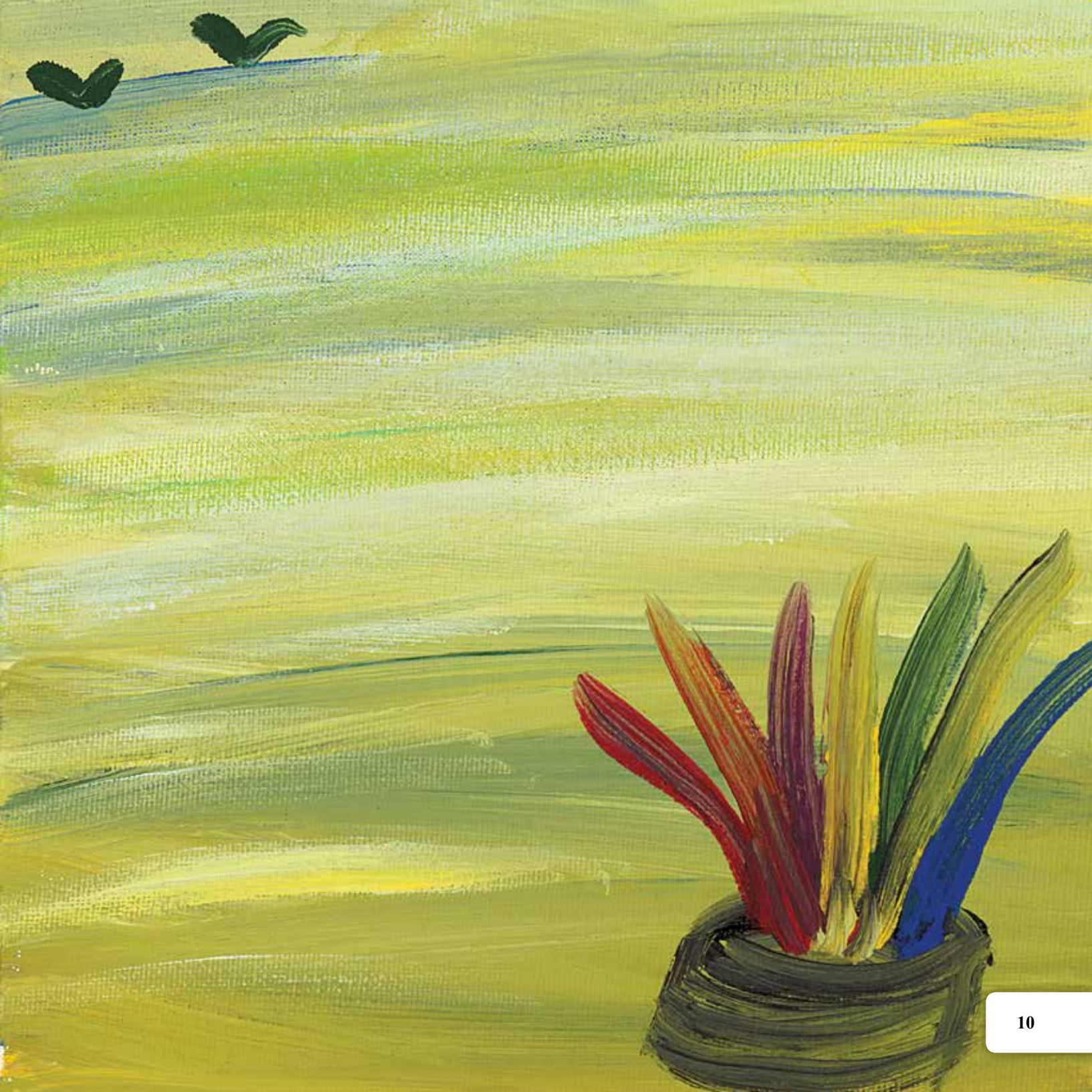
אופטיקה

אני מסתכלת על העולם
ורואה אותו
דרך המשקפים של אמא,
דרך המשקפים של אבא,
זה לא אותו עולם.

מרכיבה משקפי שיק מחנות יקרה
מצפה לראות עולם יקר...
ובמשקפים שקניתי בשוק בִּשְׁקֵל ועֶשְׂרָה
רואה מטושטש בעקר.
זה טוב, זה רע, זה מפספס את המטרה?

בוחנת את העולם עם משקפים שחורים
מתפעלת מהעולם דרך משקפים ורדים
הבדל של שמים וארץ -
ארץ קשה, שמים רכים.

אולי פשוט ארכיב לי משקפים צלולים?
הם יקשרו לי
שמים וארץ, ים והרים,
עצוב ושמח ועוד ועוד...
שחר ולבן וירד.

אות הגבורה לשמחה המפוארת

טפסה מעלה,
פתחה את הבור
אט-אט כדי לא להסתננר
מהאור.
בהתרגשות ופחד
יצאה החוצה
!...

להפתעתה,
ראתה
ש... די בסדר,
השד ממש לא נורא.
האור נעים,
האוויר חמים,
פגשה כמה חייכים
היא כבר לא לבד -
לפעמים אפילו נחמד.

שמחה התחבאה
עמוק-עמוק בתחתית הבור,
סגרה אותו כדי לא לראות את האור.
פתחה לצאת -
אולי יהיה כואב,
אולי עצוב
אולי מאכזב.

אל הבור היא רגילה,
אמנם קצת חשוף וקר
אבל ידוע, מוגן ומכר.
ובקר בהיר חשוף אחד
חשבה לעצמה:
שמי הוא שמחה
ואיך יתכן
שמי פה חולפים
בלי התלהבות וצחקוק,
בלי התרגשות וחבוק?

הנה אסתכן.
הצטידה במשקפי שמש,
מים ואפוד מגן
הלוא די מסכן בחוץ
וצריך להתכונן...